

at jeg fra først af var tilbøielig til at stemme imod Ministerens Posteringsmaade, men ikke bestomindre vil jeg nu stemme for den, og altsaa imod Udvalgets Forslag. Min Grund dertil er alene den, at det forekommer mig efter den høitærede Ministers Udtalelser, deels for et Dieblit siden og deels iaftes, at dette stiller sig som det praktist Hensigtsmæssige, da han har ladet forstaae, at denne nye Posteringsmaade vilde være en Betingelse for, at han ad Lovgivningsveien vilde virke til en Forandring i Præsternes Lønningsmaade. Da jeg nu for mit Vedkommende er af den bestemte Overbeviisning, at det vil være heldigt i flere Henseender, naar man strider frem ad denne Bane, og da jeg ikke seer den mindste Skade i Posteringsmaaden, stemmer jeg for den. Jeg skal slutte med at sige, at jeg kunde forstaae, om de, som bekjende sig til den Anskuelse, at Folkekirkens Midler ere særlige og Statsmagten undbragne, jeg kunde forstaae, om den ærede geistlige Stand saae paa Ministerens Forslag med Mistro, jeg kunde forstaae, om de vare bange for denne Posteringsmaade, fordi deri kunde findes en Anthynding af, at det Forhold, der nu bestaaer, skal forandres; men jeg forstaaer ikke, hvorledes Folkethinget kan frygte Noget af denne Posteringsmaade.

Ordføreren: Jeg skal blot tillade mig ganske faa Bemærkninger med Hensyn til Kirkekasjerne paa Als og Vro, navnlig foranlediget af den Maade, hvorpaa den høitagtede Minister omtalte Indstillingen fra Udvalgets Fleertal. Der er nemlig et Moment, som forekommer mig ikke er bragt tilstrækkeligt frem endnu, og det er, at en væsentlig Grund til Vanstelighederne ved disse Kirkekasjer er, at man af dem udreder endeel Udgifter, som heritillands ville ligge paa Communerne. Nu vil der maaskee siges: ja, men Vanstelighe den ligger i, at det har faa stor Besværlighed og Vanstelig- hed derovre at faae den fornødne Lovgivning tilveiebragt; men dertil svarer jeg, at dette Mo- ment paa ingen Maade er tilstede, idet Regle- mentet af 7de November 1832 fastsætter som Regel, at hvor der ikke kan faaes Hjælp af Kirkekasjen, skal det udredes ved Sogne- nes Interessenter, og Grundsætningen, der er gjort

gjældende derovre, er altsaa den samme, der gjælder her, og den er gjort gjældende ikke alene med Hensyn til Skolebygningerne, men ogsaa med Hensyn til Skolelærernes Lønning. Smid- lertid skal det indrømmes, at naar Saabant har gaaet i en lang Række af Aar, kan det have, især paa saadanne Steder, sin Betænk- lighed med meget kort Var- sel at gribe ind og gjenind- føre det strengt Lovlige, og jeg skulde derfor ikke have Noget imod, om Thinget vedtager Mindre- tallets Indstilling; men jeg er i min Stilling som Ordfører ikke berettiget til at tage det af Fleertallet stillede Endringsfor- slag tilbage, i Særdeleshed efter de Udtalelser, der ere faldne i denne Sag, og jeg skal derfor kun udtale for mit personlige Vedkommende, at jeg agter at stemme for Mindretallets Forslag.

Formanden: Jeg veed ikke, om de Medlemmer, som for begjærte Ordet, vedblive deres Begjæring; thi i saa Fald vil jeg foreslaae Afslutning.

Krogh: Jeg vil i ethvert Fald gjerne have Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Ja, saa maa jeg tillade mig at foreslaae Afslutning; thi giver jeg den Ene Ordet, maa jeg ogsaa give det til den Anden.

Ved den derpaa foretagne Afstemning blev det af Formanden fremsatte Forslag om Afslutning af Forhandlingerne forkastet med 49 Stemmer imod 26.

Sable: Det er en Ytring, der er udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valglreds (Tscherning), som bragte mig til at tage Ordet. Den ærede Rigsdagsmand udtalte, at man vistnok maatte komme til at lade Offrene være en fri geistlig Indtægt, naar den endelige Ordning fandt Sted. Der maa vist i denne Henseende gjøres en betydelig Ind- strækning. Offret gives for særdeles forskjellige Handlinger. Der er nogle Handlinger, som have en baade kirkelig og borgerlig Side, saa at Staten ikke ved den endelige Afgjørelse af Sagen bør ophæve en gennem Liederne fort-